

A FONTS pàg 3
Cornellà recorda les històriques i tràgiques riudes del 1971

REFERENT POLÍTIC pàg 15
Reconeixement a la trajectòria del republicà Joan Tardà en un sentit acte a l'Auditori

líniacornellà ^{8 anys}

Setembre 2021 · Núm. 94 · liniacornella.cat

El conflicte del Mercat de Sant Ildefons s'enquista

Els paradistes protesten per les noves concessions davant de l'Ajuntament, que es defensa apel·lant a la llei pàg 18

“El flamenc ha arribat a tot el món”

Entrevista a Chicuelo pàg 10

Foto: Clara Cardona

JOVE TALENT pàg 16
El cornellanenc Levi Díaz representarà Espanya a Eurovisió Junior

CONVIVÈNCIA pàg 14
Sant Ildefons rep 170.000 euros de la Diputació

ESPORTS pàg 20
Xavier Bertral: les millors fotos per al Basket Almeda

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Fes que sigui *la teva*

A Catalunya hi ha molts infants que, per diferents circumstàncies i de forma temporal, no poden créixer amb la seva família.

L'Acolliment Familiar brinda l'oportunitat a un infant de conviure amb unes noves referències familiars saludables i estables que li permetin desenvolupar-se de manera emocional, personal i social.

La solidaritat i la generositat de les famílies acollidores permeten a l'infant viure en un ambient familiar i compartir un entorn afectiu i comunitari.

L'Associació d'Ajuda Social CEL OBERT és una entitat acreditada per la Generalitat de Catalunya que treballa al servei dels infants i de les famílies acollidores.

Tu pots ser la família acollidora

Contacta amb nosaltres:

Associació d'Ajuda Social
CEL OBERT

Avinguda Meridiana, 354, 11^a

93 311 69 05

08027 BARCELONA

celobert@cel-obert.org

Un passat molt present

» La ciutat encara s'estremeix recordant la riuada del 1971, de la qual es compleix mig segle
 » El risc per inundacions torna a estar d'actualitat amb el pla Ribera-Salines i el canvi climàtic

Francisco J. Rodríguez
CORNELLÀ

El 20 de setembre del 1971 va ser un d'aquells dies que no s'esborren fàcilment de la memòria dels veïns que el van viure. Una frase que és tot un clíxé periodístic però que és del tot precisa per recordar una tragèdia com la de les esfereïdores inundacions que van patir els cornellanencs ara fa mig segle.

Però aquesta frase no la diem nosaltres. No és pas un recurs literari, és un fet. Ho certifica Luis Campo Vidal. Ell era un dels milers de veïns que van viure de primera mà com l'aigua irrompia a Almeda sense cap consideració. "És un dia que tinc molt present encara, va ser impactant", reconeix a *Línia Cornellà*. I no és per a menys. Campo Vidal recorda com un riu, el Llobregat, que normalment tenia un cabal de 12 metres cúbics d'aigua per segon, va passar a tenir-ne un de 3.080 a les set de la tarda d'aquell fatídic dia de pluges torrencials.

Al nord de la comarca van començar a patir els estralls del riu desbordat a partir del migdia. A dos quarts de nou del vespre l'aigua ja entrava, inexorablement, per Riera. I cap a dos quarts de 10 de la nit, Campo Vidal va veure venir l'aigua de cara. "Érem al carrer i tot i que vam sortir corrent, en dos minuts ja m'arribava a la cintura", recorda el cineasta, encara impactat.

La velocitat de la inundació va ser inusual. En alguns carrers els torrents d'aigua van assolir els 80 kilòmetres per hora, arrossegant mobiliari i cotxes que encallaven a les cases com vaixells a la deriva. Ramon Llull ho va deixar per escrit en el seu cèlebre *La memòria del fang*, un llibre

Una imatge del passatge Busquets després de la riuada; a la dreta, monument en record de l'incident. Fotos: Arxiu personal de Luis Campo Vidal i Ajuntament

indispensable per conèixer uns fets que, sortosament, no van costar la vida a ningú. Això sí, prop de 20.000 veïns es van veure directament afectats.

ABANDONATS

En alguns punts de la ciutat l'aigua va arribar als dos metres d'alçada, fet pel qual moltes famílies van haver de refugiar-se als pisos de dalt. "Hi havia gent a les teulades fent fogueres per avisar que eren allà", rememora Campo Vidal. Les autoritats van fallar la gent de Cornellà, que va rebre una ajuda escassa i tardana que només es va accelerar quan els veïns, enfurismats, van marxar cap a l'Ajuntament –protegit per la policia– reclamant solucions. Les inundacions, això sí, van sembrar, a més de desolació, un germen de solidaritat que explica l'auge de l'associacionisme.

Han passat 50 anys, però la

fúria del Llobregat no s'oblida fàcilment. L'Avenç, en col·laboració amb el consistori, ha inaugurat un monument davant de la biblioteca Marta Mata que mostra l'alçada que han assolit aquesta i altres riuades, i ha posat a l'abast una mostra fotogràfica.

UNA LLIÇÓ NO APRESA?

Sigui com sigui, hi ha qui avisa que els humans no n'aprenem mai. I és que a l'horitzó s'albira el pla urbanístic de Ribera-Salines, que pretén edificar 2.500 pisos, equipaments i una nova estació del Carrilet a la considerada com la darrera zona agrícola de la ciutat, encaixada entre el límit de Sant Joan Despí i Riera.

La plataforma Ribera-Salines fa mesos que treballa per informar la ciutadania sobre un projecte urbanístic que considera contraproductiu. Entre altres, perquè allò és una zona inunda-

ble. Així ho destaca a aquesta publicació Xavier Dengra, doctorant d'enginyeria ambiental i membre de la plataforma. També es pot constatar fàcilment consultant el visor online de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), el qual indica que aquest terreny és inundable en períodes de 500

"La gent feia fogueres a les teulades per avisar que eren allà", explica Luis Campo Vidal

anys –és a dir, el temps probable durant el qual poden haver-hi negaments–. "La zona de Ribera-Salines serveix de barrera natural a les inundacions perquè és un espai esponjable", avisa Dengra.

El cert és que el projecte urbanístic reconeix els problemes

d'inundabilitat i hi preveu una "zona verda i de protecció" de 114.000 metres quadrats. Ara bé, els experts consultats avisen que el canvi climàtic provocarà pluges "més concentrades i intenses" que poden deixar obsoletes les previsions de qualsevol pla urbà. Així ho alerta Glòria Furdada, professora de Geologia a la Universitat de Barcelona (UB) i investigadora de RISK-NAT. Hi coincideix Narcís Prat, catedràtic emèrit d'Ecologia a la UB, que diu que el canvi climàtic ha augmentat les probabilitats de forts aiguats mai abans vistos.

Línia Cornellà s'ha posat en contacte amb l'Ajuntament per conèixer més a fons les mesures contra riuades previstes al Ribera-Salines, però s'han remès a una intervenció del tinent d'alcalde Antonio Martínez a TV3 defensant el pla com una solució a la manca d'habitatge protegit.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Per una educació millor

per Jordi Muñoz

Foto: Gemma Aleman/ACN

Un dels efectes de la pandèmia ha sigut una atenció més gran de la població general envers les qüestions mèdiques. En el darrer any i mig s'ha fet habitual trobar als mitjans de comunicació seccions sobre la recerca i el desenvolupament de les vacunes i dels tractaments, o les darreres investigacions sobre l'eficàcia de les diferents mesures de prevenció. Això ha permès que ens familiaritzem molt més amb el procés de recerca en els tractaments mèdics, i hem entès molt millor que vol dir que la medicina es basa en l'evidència.

La medicina basada en l'evidència neix d'un moviment científic als anys 70 que volia introduir millores en la pràctica clínica, que estava, tradicionalment, molt basada en l'experiència, la intuïció i l'expertesa dels metges individuals. Com a complement necessari es va anar imposant la necessitat de potenciar la recerca sistemàtica sobre l'efectivitat dels tractaments, de tal manera que es pogués aprofitar per millorar la pràctica de la medicina. Des de llavors, s'han generalitzat i estandaritzat els criteris i els protocols clínics, i els nous tractaments només s'aproven i s'utilitzen oficialment quan tenen un suport suficient per part de la recerca. Avui dia seria difícilment concebible una medicina que no estigués basada en l'ús intensiu de l'evidència científica per saber quins tractaments funcionen i quins no.

Malauradament, mig segle després, en l'àmbit de l'educació encara estem lluny d'aquesta situació. Moltes de les innovacions en els mètodes, eines i procediments d'ensenyament s'implanten sense que prèviament hi hagi estudis rigorosos que n'avaluïn l'im-

pacte, a partir de la intuïció o de creences poc fonamentades sobre què funciona i què no. És evident que la qualitat de l'educació té efectes molt importants i duradors en el desenvolupament dels infants i joves. Per això, la manca de rigor en el disseny de l'educació no hauria de prendre's a la lleugera.

Hi ha qui pensa que aquesta pretensió de traslladar la lògica de la recerca mèdica a l'educació és equivocada, perquè la medicina és una ciència, i en qüestions socials com l'educació és molt més difícil establir coneixement objectiu sobre què funciona i què no.

La manca de rigor en el disseny de l'educació no hauria de prendre's a la lleugera

Aquesta objecció sovint es fa des del desconeixement sobre el funcionament i l'evolució de les ciències socials, que tenen cada cop més uns procediments i uns mètodes molt estandaritzats i compartits amb altres disciplines científiques.

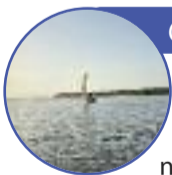
On sí que hi ha una diferència important és en un pas previ a la recerca sobre el què, que és en la definició dels objectius. En medicina en general (no sempre) és relativament senzill arribar a un consens sobre l'objectiu que es busca amb un tractament. En canvi, en educació és sempre molt més difícil de consensuar, perquè hi entren en joc qüestions ideològiques.

En abstracte, podem estar d'acord que l'objectiu és la millora de l'aprenentatge. Però no és tan evident que han d'aprendre els infants, quines habilitats han d'adquirir i, sobretot, quins valors s'han de transmetre i reforçar mitjançant l'educació. Aquesta dificultat per consensuar objectius és una de les causes de la paràlisi en l'educació basada en l'evidència. Tanmateix, cal separar els objectius dels procediments i entendre que, un cop acordem democràticament que volem aconseguir amb l'educació, hem de buscar els millors instruments per assolir-ho. I una peça fonamental en aquesta recerca dels instruments és l'acumulació d'evidència científica. Això ens pot respondre qüestions com el pes de la ràtio alumnes/mestres en el rendiment escolar, quin és l'efecte de l'ús de les tecnologies, quin és la millor organització de la jornada escolar, etc. Cal passar del que creiem que funciona a partir de la nostra experiència anecdòtica al que sabem que funciona gràcies a la recerca en educació.

Per això, cal impulsar la recerca en educació, la seva connexió amb altres disciplines i, sobretot, la transferència dels resultats i la seva aplicació en la pràctica educativa a les aules. Tal com passa en medicina, aquesta evidència és un complement (que no substitut) imprescindible de l'expertesa, la intuïció i l'experiència dels professionals de l'educació. La Fundació Jaume Bofill ha impulsat el manifest + Recerca x Millor Educació, que va en aquesta línia. Tant de bo les nostres autoritats i professionals educatius escoltin aquest clam sense prejudicis i aprofitin aquest impuls per aconseguir una educació millor.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@AlvaroMunoz

A mi el que em sorprèn és l'amnèsia generacional de gent com la meua tia, qui de jove va anar a més enterraments que aniversaris. De la seua colla d'amics (10), 6 van morir per consum d'heroïna o sobredosi de cocaïna, i tot i això diu que quina llàstima de generació, la meua.

@_Sara_Gonzalez

Sobre les declaracions del portaveu del CSIF de la Guàrdia Urbana [relacionant botellots i "MENA"]: per responsabilitat i per "imperatiu de la llei", els cossos de seguretat no poden criminalitzar col·lectius de forma generalitzada. L'extrema dreta s'alimenta quan s'institucionalitzen determinats discursos.

@mirmaloret

La llevadora del CAP em cau molt bé, que consti. Tot i que un dia em va dir que el dia del part posi a la canastreta un estoig de maquillatge per sentir-me guapa després de parir, hahaha. Sembla un *cuquiconsell* de l'Angelines [personatge de *La competència de RAC1*]. Ja ho sabeu, nenes!

@aleixramia

Estic renovant el DNI i amb gran estàndard tecnològic et donen un paper amb un número de l'1 al 10 quan entres i després van cridant de viva veu. És clar, han cridat el 6 i s'han aixecat dues persones, una amb el 6 i l'altra amb el 9, i no saben quin paper era quin. És que de debò...

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 12319-2013

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-ratí) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

Editor-Gerent: David Centol i Lozano

Director Editorial: Arnau Nadeu

Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva

Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno

Estratègia digital: Anna Corbatera

Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniarxa.cat

Els semàfors

Joan Tardà

Joan Tardà va presentar a mitjans de mes el seu llibre *En defensa pròpia* a l'Auditori. L'acte, però, es va convertir en un homenatge a la seva dilatada trajectòria política, i va comptar amb la presència de l'alcalde socialista, Antonio Balmón.

pàgina 15

Levi Díaz

Levi Díaz va pujant esglaons en la seva carrera. Després de triomfar als concursos de *La Veu de Cornellà* i *La Voz Kids* d'Antena 3, ara ha estat escollit per RTVE per representar Espanya en el pròxim festival d'Eurovisió Junior.

pàgina 16

Aj. de Cornellà

El conflicte entre l'Ajuntament i els paradistes del Mercat de Sant Ildefons s'ha enquistat. El 40% dels botiguers no seguiran si es mantenen les condicions que proposa el consistori, que ha de maniobrar per evitar l'abandonament de l'equipament.

pàgina 18

El + llegit

líniacornellà.cat

- 1 Levi Díaz representarà Espanya a Eurovisió Junior
- 2 Mor Paulí Collado, considerat el "poeta del ferro" de Cornellà
- 3 Neix la Bardissa, un hort en contra del pla Ribera-Salines
- 4 En marxa el nou Park&Ride del Llobregat Centre
- 5 El Cornellà Creació Fòrum torna a escena després de l'aturada per la Covid-19

Safata d'entrada

Els miserables

per Francesc Reina

Parlar de vulnerabilitat és complicat, és un concepte amb moltes representacions. Hi ha la possibilitat d'imaginar a un ésser ferit o també un sistema artificial danyat (com ara un ordinador). Pot atendre a un tema d'índole social per una reclamació de drets, quan es pretén destacar la cura enfront de la desprotecció. Encara que, d'altra banda, pot atribuir-se a un estat de risc ambiental subjecte a les condicions del medi (com passa amb les catàstrofes climàtiques). El cert és que vulnerables, ho som bé per fragilitat pròpia (biològica o psíquica) o perquè alguna cosa exterior ho suscita. Un procés gens improvisat, propiciat per la política, l'economia o un aspecte cultural, com aquelles situacions derivades de la pertinença a un grup o a un gènere determinat.

La tendència actual ens dirigeix cap a la defensa de l'individualisme, l'autonomia i la independència per sobre d'altres comportaments i valors. L'individu imaginari, per als neoliberals, és un de lliure, responsable i emprenedor, deixant en un segon pla les persones assalariades insegures i altres desvalguts per la pobresa. I encara que uns i altres es ressenten de situacions d'injustícia, les desigualtats es perpetuen entre aquells de rang inferior, com denunciaria Víctor Hugo. Són límits simbòlics que provoquen confusió en distanciar la noció del bé i del mal, canviant el sig-

nificat de l'ètica pel de la moralitat (entesa com el compliment de normes). La classe política, quan es desenganxa de la cosa pública, amplia, sense que es pugui evitar, la privatització dels mitjans col·lectius, sempre reservada per a una elit que basa la seva capacitat en la propietat privada per gaudir propi, d'afins (també polítics giratoris) i familiars.

Per això es corre el perill de deshumanitzar l'ésser humà quan s'alimenta el sistema de justícia amb set de sacrificis

corporacions, tot acusant les capes fràgils de passivitat i abús de les prestacions administratives.

La debilitat es conjuga al costat de la desvinculació de les estructures formals educatives, de treball i d'ajuda. És molt lleig instrumentalitzar la dignitat dels altres camuflant segons quins termes. No mostrar reconeixement, com diu Richard Sennett, és un atropellament i una falta de respecte. Caldrà cuidar molt bé la qualitat de les formes d'acceptació, ja que no poden donar-se només de manera espontània, voluntarista i, encara menys, propagandística. Per això visibilitzar ha de ser un acte honest i de

recerca del bé comú.

La llibertat que alguns enarboren o reclamen no té res a veure amb el menyspreu velat cap als anòmals de caràcter generalment indecís, aquests que no arriben al cap de la setmana (abans era al cap del mes) i que, com apunta Axel Honneth, no tenen més remei que fer ús de la seva única llibertat, la negativa.

Només desplaçant-se als llocs on es concentren les incerteses es podrà comprendre el present, deia el gran Robert Castel.

La tendència actual ens dirigeix cap a la defensa de l'individualisme

contra qui viola la llei (encara que una violació de la llei a Sarrià costa la meitat que una a Terrassa). L'enviliment és el gest als peus del qual s'ofereixen víctimes, unes certes i altres creades en benefici dels seus interessos.

Catalunya ha estat aquests últims anys l'autonomia que, al costat de Madrid, ha dedicat menys a despesa social: promovent poc l'Estat per solucionar les crisis del desgast de la societat en comptes de responsabilitzar els grans bancs i

Línia Cornellà no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AmbCertificatCovid

#AssetjamentAlMetro

#DetencióExprés

@tv3cat: Catalunya accelera la reobertura de l'oci nocturn. El Govern buscarà l'aval dels tribunals per exigir el passaport Covid per entrar a bars musicals i discoteques.

@elisendarovira: 6 de cada 10 dones que agafen el transport públic habitualment han patit assetjament sexual. La majoria de casos afecten noies joves i passen al metro.

@oyesherman: D'altra banda, un esdeveniment de folklore català a l'Alguer sembla el parany a mida per a Puigdemont, ideat pel mateix Llena.

Mirada pròpia

Diversitat i inclusió, claus per al turisme

per Maria Abellanet

Tot i els greus efectes de la Covid-19, el turisme continuarà sent un sector estratègic a tot el món. El 2019, la contribució del turisme al PIB mundial va ser del 10,4% i va crear el 10% dels llocs de treball a escala internacional.

Però el turístic és un sector que va molt més enllà del vessant purament econòmic: el turisme troba la seva raó de ser en les persones, neix de la nostra curiositat i de l'afany de sociabilitat. Genera felicitat, salut, emocions i experiències, i és sinònim de valors com la igualtat i el respecte, qualitats que han d'impulsar les destinacions per fer possible un turisme segur, inclusiu i per a tothom.

En els últims anys, un dels segments que ha experimentat un gran creixement ha estat el turisme LGTB. La relació entre el turisme i aquest col·lectiu, al llarg de la història, és poc coneguda, però antiga. Es remunta al 1920, quan van començar a aparèixer destinacions obertes a rebre turistes majoritàriament gais, pràcticament conegudes només entre el col·lectiu. Des de llavors s'ha avançat molt, per exemple amb la creació de la International Gay and Lesbian Travel Association (IGLTA), la promoció d'experiències dirigides al col·lectiu i l'impuls d'accions de foment de destinacions de referència.

Ara, aquest col·lectiu s'ha convertit en un segment clau per al turisme arreu del món i per a la recuperació del sector, situant-se entre els primers que comencen a viatjar després de la pandèmia. Així ho apunta el CEO de Queer Destinations i membre de la junta directiva de l'Associació Internacional de Turisme LGTB+ (IGLTA), Oriol Pàmies, en una taula rodona amb experts en turisme LGTB organitzada pel CETT-UB el juliol passat.

Segons l'Organització Mundial del Turisme (OMT), el sector comptarà, el 2030, amb 180 milions de viatgers LGTBQ+. Així i tot, encara queda molt camí per recórrer. Aconseguir un turisme responsable, inclusiu i respectuós per a tothom comença a les mateixes des-

tinacions, les seves institucions i en els ciutadans que hi resideixen. No podem oblidar que, actualment, a 69 estats membres de l'ONU encara es penalitza legalment el col·lectiu i que, fins i tot en alguns països on es garanteixen els seus drets per llei, aquestes persones no sempre són respectades. Aquesta també és una qüestió de drets humans i, com a societat, hem de fer tot allò que estigui a les nostres mans per avançar decididament cap a la igualtat real. La diversitat ja és un valor propi de les societats avançades i de les destinacions més capdavanteres. Acollir tothom, sense prejudicis ni barres, és un pas endavant. Però no n'hi ha prou.

tinació si és segura per a parelles homosexuals, informar-se sobre quina és l'opinió pública respecte al col·lectiu LGTB o conèixer què podran fer i què no són només alguns dels exemples que van posar els experts segons la seva experiència.

CONÈIXER I COMPENDRE, UNA NECESSITAT

Els mateixos experts van reconèixer que la formació és imprescindible. Segons l'OMT, un de cada tres turistes LGTB té la percepció que, estant de viatge, se'l tracta diferent per la seva orientació sexual. Cal, doncs, dotar de coneixements i valors totes aquelles persones que es dedi-

diquen a la indústria turística perquè coneguin també les inquietuds de la comunitat LGTB a l'hora de viatjar, perquè sàpiguen quins són els seus interessos i els aspectes que més valoren d'una destinació o d'un allotjament. No n'hi ha prou d'abraçar la diversitat; cal posar-hi tots els esforços per fer que la seva experiència en una destinació sigui excel·lent. I aquest és l'objectiu del CETT a través del nou Màster en turisme LGTB, que compta amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona.

És més necessari que mai que la indústria turística en el seu conjunt entengui la realitat dels diferents col·lectius que atén. Cal basar els serveis turístics en la comprensió de les persones, tenint en compte la pluralitat d'identitats, motivacions, necessitats i cultures. L'atenció a la diversitat és una qüestió global.

Hi insisteixo. Lluitar contra la discriminació i els estereotips és cosa de tothom, de tota la societat. Per això és imprescindible que el sector turístic i els seus professionals integrin profundament els valors de la igualtat i la inclusió de totes les persones i obtinguin tots els coneixements i sensibilitats per forjar vincles i acollir i donar el millor servei als turistes, també al col·lectiu LGTB.

Un turisme respectuós, inclusiu i responsable ha de ser possible. Aconseguir-ho és a les nostres mans.

La doctora Maria Abellanet és CEO del CETT

Foto: Eli Don/ACN

Un viatge no és només allò que veiem o fem al destí, sinó el conjunt d'experiències que vivim des del primer contacte amb la destinació. És l'atenció que rebem un cop baixem del tren o de l'avió, les persones que ens trobem en entrar en un allotjament o les que ens serveixen en un restaurant. El paper dels professionals del sector turístic és fonamental per als visitants i és per això que la seva formació esdevé imprescindible.

A l'hora de viatjar, la comunitat LGTB sovint experimenta situacions i ha de contemplar qüestions que altres persones no s'han ni de plantejar. Escollir la des-

Les millors perles

Enderroquen una part d'una via medieval d'origen romà al Poble-sec mentre feien unes obres per construir uns pisos. Ho ha explicat el periodista Marc Piquer, de Barcelona Singular. Els veïns van alertar el Districte i les obres es van aturar.

Fer malament la feina pot sortir car. I si no, que li diguin a la perruqueria que haurà de pagar 230.000 euros a una model per haver comès un error en tallar-li els cabells. Un canvi de look, per cert, que a ella li va sortir gratis.

Al Japó, un pilot que estava a punt d'enlairar un avió va veure una tortuga a la pista i va decidir esperar que passés. La velocitat no és la millor qualitat de les tortugues, i al final la van haver de treure. Només va aturar el trànsit aeri dues hores.

Isabel Díaz Ayuso viatja als Estats Units per reforçar la imatge internacional de la Comunitat de Madrid. Allà, ofereix una roda de premsa a la qual assisteixen mitjans d'allò més internacionals: Antena 3, Telemadrid, RNE...

Jordi Pujolar / ACN

LA FOTO

espai.mèdia

*El primer diari de la indústria
espacial de Catalunya*

una publicació del
grup comunicació21

Tribuna

La nevera dels Soprano dorm al Besòs

per Víctor Porres

Cançava La Trinca que “hi ha rius d’un groc tanyós, n’hi ha d’un tornassol oliós, n’hi ha d’un caqui llefiscós i és que de porqueria n’hi ha de tots colors”. A la mateixa cançó –un cert al·legat ecologista i, alhora, sàtira d’un país avergonyit i acomplexat que aspirava a formar part de l’Europa moderna–, deien que als rius es podien trobar “cadàvers de gallina, llaunes de tonyina i raspes de sardina”, però no feien cap referència als microones. Potser perquè, a principis dels anys 80, hi havia molt pocs aparells i eren més cars que un Seat 127.

En canvi, es veu que ara sí que pots trobar microones a la llera del Besòs fent companyia a altres deixalles voluminoses clàssiques com neveres, portes, cadires o rodes de camió. Qui llença aquestes coses al riu? No entenc com algú pot tenir la poca consciència ecològica, la manca d’empatia social i el nul sentit de la higiene per llençar al riu un matalàs o una cadireta infantil de cotxe. Tothom sap que els ànecs i les llúdrigues no dormen al llit ni viatgen en automòbil!

El Parc Fluvial del Besòs ha significat la recuperació de tot el tram final de la conca d’un riu que fa mig segle era considerat un dels més contaminats d’Europa pels seus abocaments industrials i domèstics. Amb una superfície total de 115 hectàrees, actualment és un dels espais verds més importants de la regió metropolitana de Barcelona, i milers de ciutadans el visiten cada any per passejar, anar en bici o practicar tota mena d’esports.

Però, malauradament, alguns tòtils segueixen considerant la zona com un abocador i els voluntaris de Marea Verde SAB –un grup de veïns de Sant Adrià de Besòs que reivindiquen una ciutat verda i sense contaminació– s’han trobat, amagats entre els canyissars, tamborets, parts de sofà, gàbies per a conills, bidons industrials i, fins i tot, una tanca municipal de l’Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda que encara estan buscant els urbans.

Les deixalles que apareixen allà fruit del sexe furtiu i dels botellots són una marranada, i les dels ionquis, a més, comporten un perill per a la salut, però puc entendre el pim-pam del moment i que, amb les presses i l’estat eufòric més o menys artificial, t’oblidis de recollir els preservatius, els pantalons, les ampolles o les xeringues. Ara bé, abandonar un electrodomèstic implica ja traïdoria i, molt possiblement, nocturnitat.

Potser hi ha alguna mena de guia clandestina de l’estil *Desfer-se de deixalles voluminoses per a dummies* que explica la tàctica per llençar el microones: te’n vas de pícnic a la llera del Besòs i t’emportes els plats, els coberts, l’obrellaunes, el pa, les begudes i, per descomptat, l’aparell per escalfar els canelons, però, com que resulta que no hi ha cap endoll a prop, el deixes allà, li enganxes un *post-it* que digui “FUNCIONA” i algú ja el recollirà per seguir el cicle de l’economia circular.

I la nevera? Com llences un trasto així? M’imagino que l’escena comença a casa del Tony Soprano, quan la nevera falla i decideix desfer-se d’ella. Amb l’ajuda d’un parell de familiars corpulents amb xandall i escuradents a la boca, la tapen amb una catifa, la carreguen al cotxe, s’aturen a dalt del Pont del Molinet amb els llums apagats, s’asseguren que ningú els observa i la llencen al riu perquè dormi amb els peixos. Després tornen al cotxe i se’n van a encarregar una pizza *prosciutto e funghi*, però aquesta és una altra història.

En ple segle XXI, amb el coneixement que ens aporta la tecnologia i tots els avisos de la natura que apareixen als telenotícies sota l’epígraf “conseqüències del canvi climàtic”, estem més conscienciats ambientalment que mai. Som uns grans teòrics de la sostenibilitat i ja ens sabem de memòria el color del contenidor on va cada deixalla, igual que, quan érem petits, coneixíem la identitat cromàtica de cada membre del grup Parchís, però segueixen havent-hi molts irresponsables que no es posen vermells quan llenquen les escombraries on no toca.

Quan veig bosses de brossa i altres deixalles recolzades als contenidors, a un metre i mig de l’orifici d’entrada, penso que potser no es tracta d’un acte incívic propiciat per la mandra i una cara dura com l’ampolla de cava que ha quedat òrfena davant del contenidor verd, sinó que, en realitat, al pobre home amb samarreta d’imperi que va baixar a llençar les escombraries el van abduir uns alienígenes just en el moment que anava a dipositar la bossa correctament al seu lloc.

Ja tarda l’Iker Jiménez a dedicar un capítol a aquest extraordinari fenomen paranormal de les deixalles exiliades. Mentrestant, si la nevera s’espatlla, no la llenceu al riu. Truqueu al 012 o als Soprano.

“

Som uns grans teòrics de la sostenibilitat i ja ens sabem de memòria el color del contenidor on va cada deixalla, igual que, quan érem petits, coneixíem la identitat cromàtica de cada membre del grup Parchís, però segueixen havent-hi molts irresponsables que no es posen vermells quan llenquen les escombraries on no toca

”

Flaixos

@maiolroger: Tres dies he trigat a pensar que el millor titular de la reacció del jutge de Sàsser a la demanda de Llarena era: “A palabras necias, oídos sardos”.

@ierrejon: El ministro Escrivá propone trabajar hasta los 75 años. Con un 40% de paro juvenil, le preocupa más que los mayores no se jubilen.

@BeansMacca: Només fa quaranta-cinc minuts que em tenen asseguda a la cadira del dentista perquè “la doctora està aparcant”.

línia vol ser un espai per a la conversa
metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Maria
Abellanet

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

David
Fernàndez

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Resumir la carrera de Chicuelo en tres línies és un repte. Ha acompanyat *cantaors* de la talla d'Enrique Morente, Miguel Poveda, El Cigala o José Mercé. El 1992 va compondre part de la música d'*El Quijote* d'Orson Welles, i el 2013 va guanyar el Premi Goya a la millor cançó original, *No te puedo encontrar*, de *Blancanieves*.

Foto: Línia Cornellà

“Cornellà és la meva vida”

Francisco J. Rodríguez
CORNELLÀ

Actualment estàs presentant el teu nou treball, *Caminos*. Com el descriuries? *Caminos* busca nous camins, nous sons. Em venia de gust fer alguna cosa diferent amb la sonoritat i la forma. De fet, no hi ha ni cant, ni palmes ni calaix, que és el més típic del flamenc. Per tant, he tirat per un altre lloc amb un violoncel, una bateria i una *bailaora*.

No es perd però l'ambient típic del flamenc, aquell *jaleo* tan característic?

Sí que hi és, però d'una altra manera. He volgut aprofitar molt la presència del violoncel amb la guitarra i la bateria, i sobretot la dansa de Karen Lugo, que és la *bailaora* i que et convida a qualsevol idea. Li agrada molt experimentar. La seva carrera està farcida d'aquests reptes.

Són *Caminos* cap a un altre lloc.

Així el vaig presentar al teatre. Els temes em portaven cap a un lloc o un altre, depenent de si estaven basats en un pal del flamenc. Per exemple, hi ha tangos de Màlaga, però amb uns altres colors.

Però sense perdre l'essència.

Sí, però hi ha temes que ni tan sols

estàn pensats des del flamenc. Tot ha vingut d'una manera molt natural, sense estar pensant contínuament que ha de sonar flamenc.

El flamenc viu una etapa més intensa de fusions i transgressió? Això passa des de fa molt de temps. El flamenc ha arribat a tot el món, ja no es queda només a Espanya. Hi ha fusions que poden recordar al flamenc, però que no són flamenques. Hem de saber diferenciar, i això és molt complicat.

Aquestes fusions estan apropant els joves al flamenc?

Sí, evidentment. Hi ha gent que tenia fins i tot mania al flamenc, que el veia com una tragèdia, i ara s'hi apropen. Però al final és molt difícil que el flamenc tradicional agradi de primeres al gran públic: és com que t'agradi una cervesa la primera vegada que la prens.

En comptades ocasions...

El flamenc tradicional agrada als mateixos de sempre. No critico cap barreja d'estils. El que m'agrada puntualitzar és que es digui que és flamenc una cosa que no ho és, fins i tot si la faig jo. És per no confondre la gent.

Canviant de tema, com estàs vivint la tornada a la normalitat?

Tinc ganes que tot torni a la normalitat, però l'important és que estiguem bé de salut. El meu gremi

Juan Gómez 'Chicuelo' / guitarrista i compositor

Juan Gómez 'Chicuelo' obre les portes de casa seva a Línia Cornellà per conversar sobre *Caminos*, una proposta innovadora que no perd de vista les arrels flamenques. Chicuelo tampoc perd les seves arrels, ancorades a Sant Ildefons, i avisa que ja treballa amb Mezquida per fer un nou disc.

mai no hauria pensat que podria passar una cosa així. Jo m'he pres aquest temps amb naturalitat, sense amoïnar-me.

La creació artística sembla haver-se multiplicat durant el confinament. És el teu cas?

No. El confinament no m'ha ajudat a crear. El fet de no tenir projectes a la vista em treu la inspiració. Quan va començar la pandèmia no

“Hi ha fusions que poden recordar al flamenc, però que no són flamenques”

sabiem què estava passant i totes les actuacions s'havien suspès. Era desesperant, no tenia ganes de tocar. Ara bé, quan hi ha un projecte a la vista tinc moltes ganes i il·lusió.

La inspiració necessita tenacitat. Ho necessito. El *duende* no vindrà cada dia a visitar-te. Si ha de venir,

que t'agafi treballant, com han dit tants genis. Si t'agafa a la platja, difícilment podràs fer res. Quan tens ganes i il·lusió, el *duende* sap que el busques, l'atraus. Si estàs desganat, visita a una altra gent que també el necessita. No estarà tot el dia amb tu! [*riu*].

Una de les coses que més t'inspiren és la teva ciutat. Hi ha un tema a l'àlbum *Uña y carne* anomenat *Torre de la Miranda*, en referència al monument cornellà. Què ha significat Cornellà en la teva carrera?

És la meva vida. És on m'he format. És la meva infància, on he jugat, on he viscut els millors anys de la meva vida, sens dubte.

Vas començar a tocar als 12 anys, al costat de Casimiro González. Què recordes d'aquells anys?

Tot era un joc. No tenies preocupacions. Jo vaig començar a cantar abans que a tocar la guitarra. M'apassionava el cant i em seguia apassionant. Recordo que als 12 anys vaig veure els meus amics

amb guitarres. Anaven a l'associació de veïns de Sant Ildefons, que feia classes gratuïtes els dijous amb en Casimiro González. Allò em va empenyer a agafar la guitarra, que era del meu germà, d'una manera casual. Setmanes més tard només quedava jo fent classe.

Com van ser els inicis?

Com que coneixia els codis, tot em resultava natural. Havia de polir la tècnica, però el concepte el tenia clar, per haver-lo viscut a casa. El mèrit, no obstant això, no és el talent o el do de tocar; això et ve donat. L'important és la feina i la constància. Tenia avidesa d'aprendre. Allà vaig conèixer en Manuel Castilla, que era l'alumne avantatjat de Casimiro. Ens vam fer amics i vaig començar a fer classes amb ell a la Gavarra.

Recordes la teva primera actuació a Cornellà?

Amb quatre o cinc anys, el meu germà ja em va pujar a l'escenari de la Peña Fosforito, i recordo haver-hi cantat.

Neix Espai.Mèdia

» El Grup Comunicació 21 impulsa el primer diari sobre la indústria espacial de Catalunya
 » El nou mitjà vol contribuir a la plena consolidació de l'economia de l'espai al nostre país

COMUNICACIÓ ▶ *Espai.Mèdia* és el primer diari europeu de caràcter generalista i amb voluntat pedagògica centrat exclusivament en l'economia i la indústria de l'espai. Serà un punt de trobada de tots els actors institucionals públics, centres d'investigació, empreses privades, investigadors i teòrics per construir el lloc de referència des del punt de vista de la gestió de la informació i del coneixement vinculats a l'estratègia New Space i al sector espacial.

És en aquest context que neix el nou mitjà periodístic que el Grup Comunicació 21 incorpora al seu conjunt de capçaleres per tal d'omplir aquest buit informatiu que va en detriment de la plena consolidació de l'economia de l'espai a Catalunya. El Grup ja ha demostrat amb *Exterior.cat*, *Comunicació21.cat* o *Línia* el que és capaç de fer, i ara afronta el nou repte amb més experiència.

El responsable d'*Espai.Mèdia* és el periodista Quim Miró, amb l'ambició d'informar cada dia amb rigor i de manera planera sobre totes les novetats que va-

gin produint-se al voltant del sector espacial català. "Farem que l'espai de comunicació català disposi d'un mitjà en llengua pròpia que sigui referent en l'àmbit del sector espacial, una activitat de futur que generarà a llarg termini canvis sistèmics en els models d'organització social i en la vida de les persones", afirma l'editor del Grup Comunicació 21, David Centol.

En definitiva, *Espai.Mèdia* pretén facilitar la gestió del coneixement i sumar esforços als del mateix Govern, als de les empreses privades que participen en l'estratègia New Space i als dels centres d'investigació per convertir Catalunya en un referent de la cultura i del sector espacial.

NEW SPACE

L'estratègia New Space, impulsada pel vicepresident de la Generalitat, Jordi Puigneró, vol posar en relleu una indústria d'alt valor afegit que assenti les bases del futur del país i que permeti consolidar-lo com un indret de referència també en l'àmbit de l'economia de l'espai. Fins al 2025 es pretén que, gràcies a l'impuls

Espai.Mèdia s'ha estrenat el 13 de setembre del 2021. Foto: Espai.Mèdia

de les polítiques públiques i la col·laboració amb el sector privat, s'impulsi una nova indústria que generi 280 milions de facturació i creï 1.200 llocs de treball. El pinyol d'aquesta estratègia és l'Agència Espacial de Catalunya.

"Però aquest projecte, ambiciós i necessari –comenta l'editor David Centol–, presenta dificultats directament relacionades amb el desconeixement per part de la majoria de la població, fins i tot entre els sectors més formats". Certament, la presentació del projecte general, i més particularment el llançament

del primer nano satèl·lit català, va provocar reaccions d'escepticisme (més enllà de les generades per la lògica de la confrontació política) que només s'expliquen per la desinformació. *Espai.Mèdia*, doncs, pretén ser útil per avançar en el coneixement de la indústria espacial, així com per multiplicar-ne l'interès i les expectatives i fer visibles tots els passos que es van produint a través d'una informació seriosa i responsable.

Malauradament, els mitjans de comunicació no tenen com a prioritat dedicar recursos que

facin possible l'existència d'un flux de comunicació permanent entre el mateix sector espacial, els actors que en formen part i també la ciutadania.

La dificultat tècnica de la matèria, i en conseqüència la necessitat d'invertir-hi recursos continuats per part dels mitjans de comunicació per poder entomar amb èxit el repte d'informar-ne de manera constant, són elements que expliquen aquest desert informatiu al voltant de la indústria de l'espai i les seves potencialitats. Un buit que *Espai.Mèdia* vol omplir.

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

Tarifa caps de setmana
Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) [@homs1852](#)

Dia 26 d'abril del 2020. Què va passar? Per què és tan important aquesta data que probablement no transcendirà? És un dels dies més destacats de la història recent de la infància catalana. El govern espanyol va decretar que els menors de 14 anys podien tornar a sortir al carrer després d'haver-se passat 43 dies tancats a casa. Un milió de nens i nenes deixaven enrere l'enclaustrament.

A Catalunya, els menors de 0 a 5 anys ho podien fer de les 11 a les 13 hores, mentre que per als de 6 a 13 la franja reservada era la de les 16 a les 18 hores. Tots ells podien sortir de casa sempre que anessin acompanyats d'un adult i, segons recomanava la Generalitat, calia evitar "entrar a comerços amb infants", com si els nens i les nenes fossin éssers incontrolats. "Si et trobes amb un amic, recorda que no us podeu abraçar, donar la mà ni fer petons", recalca el protocol.

UNA HISTÒRIA INFANTIL

La gestió de la infància durant tota la pandèmia ha estat un tema controvertit. Des de diferents espais s'ha considerat que ha estat trufada d'adultcentrisme. És a dir, els adults han dictat el que havien de fer els infants sense preguntar-los res. Segons explicava el doctor en Educació Daniel Ortega en un article a *Social.cat*, durant els últims temps s'ha tractat els menors d'edat d'una manera "paternalista sense tenir en compte ni la seva opinió, ni la seva percepció ni els seus anhels".

Una altra data a recordar: 14 de setembre del 2020. La temuda tornada a les escoles després de la primera fase de la pandèmia. Tot feia preveure que el nombre de contagis es dispararia amb la recuperació de les classes presencials. Malgrat això, l'experiència ha demostrat que, tot i l'anomalia –mascaretes, grups bombolla, normes higièniques o baixes del professorat–, el curs es va poder fer amb força normalitat. Durant els mesos de classe, només un 5,3% dels infants i dels adolescents van ser positius, i només un 2% de les escoles de tot el país van haver de tancar per contagis. "Mantenir les escoles obertes ha estat molt beneficiós, perquè els centres educatius han explicat millor que ningú què és la Covid-19", afirma Ingeborg Porcar, directora tècnica de la Unitat de Crisi de Barcelona (Unitat de Trauma, Crisi i Conflictes de la Facultat de Psicologia de la UAB). Per a l'experta en psicologia, "tancar les escoles és un risc per a la societat, ja que qui hi ha millor per explicar una situació com aquesta que els mestres?".

Si els infants escrivissin la història, hi hauria dues dates més per assenyalar: el 23 de novembre del 2020 i el 22 de febrer del 2021. Va ser aleshores quan el Procicat va determinar que estaven permetes les activi-

El 26 d'abril del 2020 els infants van poder tornar a sortir al carrer després de passar-se 43 dies tancats a casa. Foto: Carola López/ACN

La pandèmia menys escoltada

Sovint s'han gestionat les necessitats dels infants durant la pandèmia des d'una perspectiva adultcèntrica, és a dir, sense comptar amb la percepció ni els anhels dels nens i nenes. Ens preguntem com han viscut el confinament i les mesures de restricció ara que comença el segon curs escolar sota l'ombra del coronavirus

tats esportives escolars no competitives, primer, i les activitats de lleure, després. Van ser moments importants, ja que 3 de cada 4 escolars practiquen esports de forma habitual i més de 120.000 infants i joves són integrants d'un cau o esplai a Catalunya.

Última data en la història infantil recent: 13 de setembre d'enguany. La tornada a les escoles es presenta de nou complicada. Es mantenen les mesures de seguretat amb alguns

canvis. Els vacunats no hauran de confinar-se en cas de contagi a la seva classe i els controls de temperatura als accessos dels centres no seran obligatoris.

SÓN FELIÇOS?

Més enllà de les dates i dels canvis legislatius que han afectat els infants, seguim sense conèixer com ha estat per a ells l'últim any i mig. Com s'han sentit? Com han canviat? Entenen el que està passant?

Porcar és taxativa quan afir-

ma que, a diferència de la idea que globalment s'ha instal·lat, l'experiència no sempre ha estat traumàtica. "Si parlem de menors, cal distingir entre tres grups d'edat: els que tenen de 0 a 7 anys, els que tenen entre 7 i 12 anys i els adolescents, que són un tema a part i ho han passat molt malament", considera l'experta. En el primer dels grups, el confinament es va presentar de manera ambivalent. Estem parlant d'una edat en la qual es fan els primers

llaços de socialització i s'aprenen els hàbits, dos elements que la pandèmia va empitjorar. Tot i això, "el confinament va comportar tenir més disponibles els pares, i això, encara que no sempre, va ser positiu per als infants", assenyala Porcar. Pel que fa a la segona franja d'edat, la valoració del confinament va ser positiva. "Troaven a faltar el grup d'amics, però no havien d'anar a l'escola, i això en una edat on es comença a desenvolupar l'auto-

En primera persona

● L'Ona té 9 anys, viu a Barcelona i la seva vivència de la pandèmia, com la de cada infant, és única. Per això no podem extrapolar la seva experiència a la de la resta de nens i nenes de Catalunya. Amb tot, el que explica demostra que no sempre s'ha escoltat suficientment els infants ni s'ha entès com estaven vivint la crisi sanitària.

Tot i la seva edat, reconeix que ella va tenir sort, ja que va poder passar el confinament en una casa a fora de la ciutat. A més, la seva mare és mestra, el seu pare teletreballava i

però quan havien de pujar a l'autobús podien barrejar-se, i això els costava molt d'entendre", explica Juanma Martín, director territorial del Casal dels Infants a la Mina-Besòs.

Alguns nens i nenes que Martín tracta "tenien la sensació de ser un objecte, perquè les normatives canviaven sovint i algunes els semblaven incoherents". Segons la investigadora de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona Mari Corominas, "quan els infants se senten ben escoltats pels seus entorns, també se senten millor, més segurs i més autò-

Alguns infants tenen la sensació que durant la pandèmia se'ls ha tractat com un objecte amb normatives canviants i incoherents

els dos van mantenir la feina. Segons comenta, aquest any les vacances li han semblat curtes, perquè les compara amb el temps que el darrer curs va passar sense anar a l'escola.

Malgrat això, no tot el que ha passat li sembla bé. "Durant el curs ens van separar a les meves amigues i a mi en tres classes diferents... I no podíem jugar juntes al pati, perquè érem de tres grups diferents", explica. "Aquest curs ens han posat juntes", afegeix convençuda de la millora que això suposa.

Tant ella com altres infants no van acabar d'entendre mai aquesta mena de decisions. "Havien d'estar en grups bombolla a classe i al pati,

noms". "Als infants no se'ls ha tingut en compte", rebla Martín.

L'Ona comença a estar cansada de portar la mascareta, sobretot a l'estiu, perquè té calor. Però tot i la queixa, amb 9 anys és capaç de reconèixer que aquest neguit és poca cosa si el compara amb el que altres infants estan vivint. L'empatia infantil contrasta amb l'egocentrisme de molts adults. "Hi ha altres nenes que no ho han passat gaire bé... A una companya de classe se li han mort els avis i els seus pares tenen molta por", diu. Una nena que s'assembla a alguns infants que Martín descriu amb "ulls tristos i por de ser un vector de contagi".

nomia individual era positiu per a ells", considera.

Quan aquella època va acabar, els infants van ser capaços d'interioritzar amb facilitat la nova situació d'excepcionalitat. "La incertesa i la preocupació dels pares pel que fa a la feina sí que els va afectar negativament", diu Porcar.

En una línia menys optimista se situa Mari Corominas, doctora en psicologia, salut i qualitat de vida i investigadora de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona. "El confinament va tenir efectes negatius en totes les dimensions de les vides de tots els infants, però de manera diferenciada segons els contextos socials", afirma. "Durant el confinament absolut, els infants van enyorar poder estar amb els amics i, sobretot, els que no tenen terrassa a casa seva també van trobar a faltar poder sortir al carrer i estar a l'aire lliure", afegeix.

Les dues psicòlogues coincideixen a assenyalar que la crisi sanitària també està suposant un aprenentatge per als menors de 12 anys. "De la pandèmia han après que cal cuidar-se i cuidar bé els altres per viure millor. Hem compartit valors de ciutadania i responsabilitat. Per als infants ha estat un aprenentatge entendre que

l'acceptació d'unes normes i els comportaments individuals repercuteixen en el benestar col·lectiu", afirma Corominas. "Han respectat les restriccions o comportaments que se'ls demanen", diu.

Porcar també considera que la pandèmia ha estat una bona oportunitat, però segons la seva opinió no sempre ha estat aprofitada. "A la nostra societat hi ha poca tolerància a la frustració perquè venim de generacions que van néixer en la postguerra i no han educat els seus fills en aquesta línia", explica la psicòloga.

Per entendre el que vol dir, serveix la història que relata dels seus veïns: "Visc en un poble a fora de Barcelona i al costat de casa hi ha una parella jove amb dos fills", comença. Quan es va decretar el confinament, tot i que hi havia unes vinyes davant de casa seva on el nen i la nena podien sortir a passejar, els seus pares van decidir no fer-ho. "Ningú els hauria vist, però van pensar que el missatge que havien de transmetre als seus fills era que si hi havia molts infants que no podien sortir de casa perquè no tenien aquella sort, ells tampoc ho farien", segueix Porcar. L'experiment pedagògic volia fer entendre als infants el valor de la responsabilitat social.

"Per als infants, la pandèmia ha servit per entendre que l'acceptació de normes i els comportaments individuals repercuteixen en el benestar col·lectiu"

Molts nens i nenes van perdre la rutina i el ritme del son, i això va afectar negativament la seva escolarització, la salut mental i la relació amb els amics

L'ALTRA INFÀNCIA

Oportunitat, adaptació, educació. Si bé és cert que molts infants han viscut una pandèmia menys terrorífica del que se'ns ha narrat, també ho és que als barris vulnerables la Covid-19 ha estat un malson. Així ho apuntava aquest juliol el Síndic de Greuges de Catalunya quan assegurava que la pandèmia "ha tingut un impacte especialment negatiu entre els infants" i sobretot en aquells que "estan socialment desfavorits".

Vista sobre el terreny, la realitat és cruenta i dona fe de les diferències entre infàncies. Juanma Martín, director territorial del Casal dels Infants a la Mina-Besòs, explica que el confinament va suposar un abans i un després per a molts dels nens i nenes dels barris on treballa. "Al principi molts van perdre la rutina i el ritme del son, i això va fer que la seva escolarització es veiés molt afectada", diu. Molts es passaven fins a altes hores de la matinada jugant al mòbil i l'endemà no rendien. Lluny de desaparèixer, aquestes dinàmiques no van marxar quan va acabar el confinament. "Per exemple, un nen de 10 anys se'n va a dormir a les 6 de la matinada, es lleva a les 12 i menja a les tres... Si hi ha desordre, la

relació amb els meus iguals es desordena", afirma Martín.

En gran part, aquesta situació es produïa per la desestructuració que existeix en algunes famílies d'aquests barris. "En un pis de 40 metres quadrats hi poden viure cinc persones, i això ha fet que les relacions entre adults i infants es tensesin", considera el director del Casal dels Infants. Així, la pandèmia també ha fet aflorar trastorns mentals que fins aleshores no havien sortit a la superfície. "Tot i que és una paradoxa, ja que es tracta de barris on la bretxa digital és alta, hem vist com, a més de casos d'ansietat o depressió, ha augmentat l'addicció a les pantalles", diu Martín.

"La pandèmia ha servit per accelerar i visibilitzar processos que ja existien", recalca. Entre els més recurrents, la desafecció cap a l'educació formal d'algunes famílies vulnerables. "Moltes tenien por i em deien que a l'escola hi ha massa gent i per això no hi duïen els fills", sentència Martín. I és que la pandèmia ha tensat les costures d'una societat desigual.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

El servei de Park&Ride ubicat a l'aparcament del centre comercial Llobregat Centre, l'antic Eroski, va entrar en funcionament el 20 de setembre. Les seves 100 places s'afegeixen a les 40 del que ja es va obrir al costat de l'estació de Rodalies i que donen servei als passatgers que vulguin canviar el cotxe pel transport públic.

La Diputació destina 170.000 euros al barri de Sant Ildefons

» Impulsa un projecte contra la segregació social i urbana
» L'Associació de Veïns celebra la inversió però reclama més atenció

Francisco J. Rodríguez
SANT ILDEFONS

En el marc del projecte 'Barris i Comunitats: motors de transformació', la Diputació ha destinat un total de 172.900 euros per fomentar tasques socioeducatives que millorin la convivència i la cohesió al barri de Sant Ildefons. Aquesta partida forma part d'una injecció de 2,3 milions que l'ens provincial destina a 13 municipis per donar suport a projectes que combatin l'exclusió i la vulnerabilitat social.

TOTA AJUDA ÉS BONA

Amb tot, des de l'Associació de Veïns de Sant Ildefons consideren necessària tota acció destinada a millorar la convivència al barri. "Fa anys que treballam per la cohesió veïnal", reconeix a aquesta publicació

Sant Ildefons és un dels barris escollits per la Diputació. Foto: Línia

Antonio Alvear, president de l'entitat, que lamenta com en els últims anys la situació de Sant Ildefons ha empitjorat pel que fa al civisme. Hi coincideix Basilio Ortega, membre veterà de la junta de l'associació, que titlla la situació de Sant Ildefons de "molt dolenta".

En aquest sentit, els dos activistes reclamen més civisme i,

en paral·lel, una acció municipal més decidida a l'hora d'afrontar els reptes del barri. Celebren la inversió de la Diputació, però consideren que és més aviat "escassa" per a un barri de les característiques de Sant Ildefons.

Reclamen, en aquesta línia, ajuda per instal·lar ascensors als edificis que no en tenen o que hi hagi més vigilància als carrers.

El Cornellà Creació reprèn la marxa amb Marta Peirano

DEBAT ▶ La periodista experta en tecnologia Marta Peirano va reprendre l'activitat del Cornellà Creació Fòrum el dia 10 de setembre, després d'un any i mig d'aturada del cicle de conferències a causa de la pandèmia.

Peirano va advertir de l'ús de les dades personals que fan algunes aplicacions mòbils, que va comparar amb màquines escrutatxaques. A més, va reflexionar sobre el paper decisiu

en el nostre dia a dia de les grans tecnològiques i sobre la necessitat de saber desconnectar.

La pròxima trobada tindrà lloc el 29 d'octubre, de la mà de Juan José Delgado, exdirectiu d'Amazon i ara a Estrella Galicia. El 19 de novembre serà el torn del cara a cara entre Ana Berenguer, exassessora a l'Ajuntament de Nova York, i Manuela Carmena, exalcaldessa de Madrid i jutgessa.

Marta Peirano. Foto: CCF

L'Escola Suris i el Miquel Martí i Pol perden dos grups

EDUCACIÓ ▶ Finalment, l'Escola Suris i l'Institut Miquel Martí i Pol han perdut dos grups en aquest curs escolar. En concret, un de P3 en el primer cas i un altre de primer d'ESO en el segon.

Fonts de la conselleria d'Educació han confirmat a Línia Cornellà que el tancament de la línia de P3 a l'Escola Suris respon a una "sobreoferta de vacants al municipi". Tot i l'oferta de dos grups de P3 a l'escola, només s'hi van presentar 25 sol·licituds, el que afegit a les nombroses vacants en altres escoles

de la ciutat, ha obligat la conselleria a tancar la línia. Al juny l'AMPA del centre ja va alertar que el tancament podria suposar una pèrdua de recursos d'Educació per al centre.

Per la seva banda, l'Institut Martí i Pol també ha perdut un grup, en aquest cas de primer d'ESO, per l'excés de vacants en altres centres, indiquen les mateixes fonts, que apunten que de cara al curs vinent analitzaran les dades "amb profunditat" per presentar una oferta que cobreixi les necessitats de la ciutat.

El Museu de les Aigües aposta pel 3D i per l'art de Mariscal

El Museu de les Aigües vist per Javier Mariscal. Foto: ACN

INNOVACIÓ ▶ El Museu de les Aigües ha creat un espai d'exposicions virtuals i 3D a través de la plataforma Google Arts & Culture, de la que n'és col·laborador. D'aquesta manera, l'espai museístic cornellanenc posa la seva àmplia col·lecció a disposició de tothom a la xarxa.

Aquesta mostra, a més, compta amb la col·laboració de l'artista Javier Mariscal, que ha elaborat una sèrie d'il·lustracions que mostren la seva visió del museu. Les altres parts de l'exposició virtual aprenen als vi-

sitants escenes de la vida quotidiana abans de tenir aigua d'aixeta i quins canvis va implicar la seva arribada; ho fan a través d'Art i Aigua I i II, dues mostres que repton el visitant a identificar les peces del museu en obres d'art d'altres centres expositius d'arreu del món.

Es tracta d'obres i peces que ajuden el visitant virtual a entendre la relació entre l'aigua i la vida quotidiana, també a partir de la mirada d'artistes reconeguts com Santiago Rusiñol, Van Gogh o Ramon Casas.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
pot ser la seva
salvació!

Homenatge a Tardà amb Junqueras, Vilalta... i Balmón

POLÍTICA ▶ L'exlíder d'ERC al Congrés, el cornellanenc Joan Tardà, va presentar el seu llibre, *En defensa pròpia*, el passat dia 12 de setembre a l'Auditori davant de 300 persones. L'acte, tanmateix, es va convertir en un homenatge a la trajectòria d'un polític estimat a Cornellà.

La portaveu republicana al Ple, Raquel Albiol, que va fer de cicerone, va glossar la figura de Tardà i en va destacar l'àmplia trajectòria, tant en l'àmbit municipal, català i espanyol, i la seva implicació política. Sense anar més lluny, Albiol va col·locar Tardà com un dels seus referents.

La presentació, d'aquesta manera, va servir per retre un petit homenatge a Tardà. És per aquesta raó que entre el públic assistent hi havia l'alcalde, Antonio Balmón, que tot i no intervenir no es va voler perdre el reconeixement públic a Tardà.

PRIMERES ESPASES

A l'acte també hi van assistir el president d'ERC, Oriol Junqueras, i la secretària general adjunta, Marta Vilalta. Tots dos van tenir paraules d'agraïment a la tasca duta a terme per Tardà al llarg de la seva vida política. "La persona que millor encarna els

Tardà, a sobre de l'escenari de l'Auditori. Foto: ERC

valors de la llibertat, la justícia, l'honestat i la fraternitat és en Joan Tardà", va expressar Junqueras. Vilalta, per la seva banda, va lloar les "qualitats humanes" que encarna el polític cornellanenc i en va destacar la seva militància històrica, "picant pedra" des de fa molts anys.

De fet, els líders del partit van aprofitar l'acte per fer valdre el paper d'ERC en la política catalana, en un context de fragmentació de l'independentisme i amb diverses veus que els assenyalen per seure a la mesa de

diàleg amb el govern estatal. En aquest sentit, Vilalta va afirmar que ERC són "els independentistes útils" que donen "eines a la gent i no treballen per mantenir-se en el poder".

Junqueras, al seu torn, va expressar la necessitat de l'independentisme d'acumular "prou força democràtica" per intentar "fer impossible la repressió".

El mateix Tardà va subscriure les paraules de Junqueras i va reivindicar l'estratègia republicana "d'eixamplar la base", de "voler ser més".

Ciutadans denuncia un atac d'Arran a la seva seu

VANDALISME ▶ La seu de Ciutadans a Cornellà va tornar a ser malmesa a principis de mes amb pintades amenaçadores de l'organització independentista Arran, vinculada a la CUP. "Fora els feixistes dels nostres barris", "guerra per la terra" o "visca la Terra Lliure" van ser algunes de les pintades que els vàndals van guixar a la façana de la seu dels taronges.

El portaveu de Cs a Cornellà, Daniel Martínez, va lamentar els fets i va dir que aquests missatges intimidatoris, un dels quals fa referència a l'organització armada independentista Terra Lliure, tenen l'objectiu "d'acoquinar i fer callar una part

dels ciutadans". "És un clar atac a la llibertat política i a la democràcia", va afegir Martínez.

"ACTE FEIXISTA"

Des de la formació taronja van titllar l'atac, que hauria tingut lloc al voltant de les nou de la nit, "d'acte feixista". Martínez, en aquest sentit, va assegurar que no retrocedirien "ni un mil·límetre en la defensa de la democràcia a Cornellà i a qualsevol poble de Catalunya on hi hagi un representant de Cs".

No és la primera vegada que la seu de Cs a Cornellà pateix un acte d'aquestes característiques, sent l'any 2017 el més intens quant a pintades intimidatòries.

Alguna de les pintades a la façana de la seu. Foto: Cs Cornellà

Nuevafrontera
Marcant diferències

A j u d a a p e r s o n e s e n e x c l u s i ó s o c i a l

ELS NOSTRES CENTRES:

Barcelona Lleida Alicante
Cordoba Málaga Sevilla

Telèfon d'admissions: 93 711 80 99

www.nuevafrontera.org

nuevafrontera.org@gmail.com

Levi Díaz representarà Espanya a Eurovisió Junior

MÚSICA ▶ El jove cantant cornellanenc Levi Díaz representarà Espanya a la pròxima edició d'Eurovisió Junior, que se celebrarà a París el 19 de desembre. Així ho ha anunciat RTVE, des d'on ja estan treballant en la cançó amb la qual aquest noi de 13 anys actuarà en el dinovè certamen juvenil.

Díaz suma així un nou repte a la seva incipient carrera, després d'haver-se proclamat vencedor del cèlebre talent show d'Antena 3 *La Voz Kids*.

Enguany està previst que el festival d'Eurovisió Júnior torni a celebrar-se en directe, complint totes les mesures de seguretat. Així, joves de tota Europa d'entre 9 i 14 anys representaran els seus respectius països en un certamen que ja s'ha guanyat un espai en el calendari musical europeu. Amb la de Levi Díaz, Espanya haurà participat un total de set ocasions en el festival.

De moment, el jove ha rebut la felicitació de molts cornellanencs, com ara el mític presentador Tony Aguilar.

UNA CARRERA METEÒRICA

Díaz ja va demostrar el seu talent al primer concurs La Veu de Cornellà, celebrat el mes de

El cornellanenc Levi Díaz ve de guanyar 'La Voz kids'. Foto: Arxiu

febrer del 2019 a l'Auditori. Allà, a més de guanyar en la categoria de joves, va ser recompensat amb el premi al concursant més carismàtic.

Els participants de la primera edició del concurs van enregistrar un àlbum amb les set cançons del certamen i una vintena cantada col·lectivament.

SINATRA I ROSALÍA, REFERENTS

Amb un estil proper al pop modern, el jove cantant cornellanenc idolatra Frank Sinatra, del que en destaca el to de veu i el rit-

me de les seves tonades, en especial *Fly me to the moon*. Una altra de les seves cantants favorites és la també baixllobregatina Rosalía. Díaz, a més, reconeix que és fan de la guanyadora del festival d'Eurovisió d'adults del 2018, la israeliana Netta, intèrpret de la canço *Toy*.

Després de guanyar el concurs de *La Voz Kids*, Díaz va signar un contracte amb Universal Music Spain, amb la qual gravarà un disc. De la seva formació i tècnica vocal se n'encarrega Miguel Manzo.

Cornellà acull passis i col·loquis sobre 'Chavalas'

CINEMA ▶ A les bones crítiques que està recollint pel·lícula *Chavalas*, òpera prima de les cornellanenques Carol i Marina Rodríguez –directora i guionista– i filmada als carrers de la ciutat, cal afegir la gran acollida que està tenint entre els veïns. De fet, ja s'han celebrat diverses projeccions i actes relacionats.

El primer de tots va tenir lloc el dia 9 de setembre als ci-

nemes del centre comercial Splau. Va consistir en un cineforum en el qual la directora va presentar la seva obra.

La gran cita, però, va arribar una setmana més tard, el dia 16, amb una projecció a la plaça Catalunya per al veïnat. Per últim, el dia 23 la sala d'actes de la seu de CCOO a Cornellà va ser l'escenari d'un col·loqui sobre el rerefons social del film.

Adeu a Paulí Collado, el 'poeta del ferro' de Cornellà

OBITUARI ▶ El forjador, activista cultural i artista polifacètic cornellanenc Paulí Collado ha mort aquest mes a 89 anys. Collado va néixer al barri de les Corts de Barcelona, però es va traslladar a Cornellà el 1957, després de casar-se amb Núria Vives, originària de Sallent. D'aquesta mudança va sorgir una trajectòria artística que deixa un gran llegat a la ciutat que el considerarà sempre com el "poeta del ferro".

Collado va destacar especialment com a escultor en ferro, amb una obra naturalista vinculada a la poesia. Algunes de les seves escultures més emble-

màtiques guarneixen diferents punts de Cornellà, com ara la papallona de la plaça Josep Taradellas, l'eclipsi ubicat a la plaça del Sol, el panell de l'Orfeó Catalònia o el Pegàs de la plaça de Sant Ildefons.

A banda de la forja, Collado va endinsar-se en el món de la interpretació com a rapsode en l'àmbit del recital poètic al Patronat i a l'Orfeó locals, mentre que també va filmar curts i pel·lícules, la majoria amb estudiants del Centre d'Estudis Cinematogràfics de Catalunya i, posteriorment, amb els seus deixebles del grup Màscaras del Semillero Azul.

grup comunicació 21

liniaxarxa.cat

Línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

NECESSITES DINERS?

NO IMPORTA
RAI O ASNEF

FÀCIL, RÀPID I SEGUR

SOLUCIÓ EFECTIVA A LES TEVES NECESSITATS

PRÉSTECES A PARTICULARS/EMPRESSES, REUNIFICACIÓ DE DEUTES,
HIPOTEQUES, ACCEPTACIÓ D'HERÈNCIES, PRÉSTECES ESPECIALS PER A
TAXISTES, GARANTIES EN OBRES D'ART...

TRUCA'NS I T'INFORMAREM SENSE COMPROMÍS

iCredits.es
Soluciones Financieras

MÉS DE
20 ANYS
D'EXPERIÈNCIA

INFO@ICREDITS.ES
WWW.ICREDITS.ES
93 293 30 14

Els Mossos d'Esquadra van detenir a principis de mes a Cornellà una banda que es dedicava a robar a repartidors comercials arreu del país. Els detinguts presumptament aprofitaven per cometre el delictes quan el repartidor baixava de la furgoneta.

Els paradistes apugen el to

» Els botiguers del Mercat de Sant Ildefons porten al consistori la protesta per les noves concessions
 » L'Ajuntament argumenta que s'ha ajustat a la llei i Balmón tira de trajectòria vital per defensar-se

Francisco J. Rodríguez
CORNELLÀ

Els paradistes del Mercat de Sant Ildefons van sortir al carrer el 29 de setembre per protestar contra les condicions de l'Ajuntament per renovar la concessió de les seves parades. Ho van fer mitjançant una concentració davant de l'edifici consistorial a la qual van assistir unes 300 persones, entre paradistes i clients.

Vicent Rambla, vicepresident de l'associació de paradistes, lamenta a *Línia Cornellà* el que considera "poca voluntat política" del govern municipal per trobar una solució al problema. L'associació denuncia que les condicions per optar a una parada al mercat suposen un esforç econòmic "inassumible" per a uns negocis molt afectats per la pandèmia. El plec de condicions, que es va aprovar fa dos mesos,

contempla, entre altres, que el pagament del 60% del preu de la concessió a 25 anys s'aboni durant els primers quatre. Lamenten, a més, que no es doni cap punt per tenir una parada actualment al mercat, o bé que tampoc es tingui en compte el personal contractat.

"ENCAIXAR-LO A LA LLEI"

En la sessió plenària del juliol, el tinent d'alcalde d'Espai Públic, Antonio Martínez, va insistir que l'equip de govern havia fet tot el possible des del punt de vista legal. "No ens pot condicionar que els comerciants que hi ha ara al mercat tinguin prebendes", va respondre en relació als punts de veterania que reclamen els paradistes. També va assegurar que "mantenir els llocs de feina no forma part de l'objecte del contracte d'una concessió per vendre productes", i que amb aquest plec de condicions havien impedit que una gran superfície entrés al mercat.

A la concentració hi van assistir unes 300 persones. Foto: Àlex Recolons/ACN

Qui també va insistir en aquesta mateixa idea va ser l'alcalde, Antonio Balmón, que en una enèrgica intervenció al Ple va recordar que tots els comerciants de la ciutat tenen els mateixos drets i que cal donar "garanties jurídiques i econòmiques" a la proposta de renovació perquè "encaixi" a la normativa.

Per altra banda, Balmón va lamentar algunes declaracions que l'han acusat de tenir interessos ocults. "Tinc un interès, sí, el de la meua trajectòria vital en aquest mercat", va dir. També va defensar en tot moment el paper de l'Ajuntament i, al mateix temps, va deixar que només el 25% dels paradistes viuen a la ciutat.

Rambla, per últim, lamenta l'actitud i el tracte del consistori. "Es pensen que som burgesos", assegura. El dia 18 d'octubre s'acaba el temps per renovar, i ara per ara el 40% de les parades no ho faran. "Si tanquen tantes parades es notaria molt al barri", alerta Antonio Alvear, president de l'associació de veïns.

Sempre a prop teu

líniacornellà

CRISI CORONAVIRUS
 Envia JUNTS al 28033
 per ajudar contra la proliferació i les conseqüències
 que té en els nostres projectes.

Anuncia't: 686 429 517 - publicitat@comunicacio21.com

20 ANYS POSA'T
LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

TALLA ADULT

INFANTIL

NOVA!
TALLA

CONNECTA'T AMB LA NATURA!

WWW.POSATLAGORRA.ORG - 93.237.79.79

@POSATLAGORRA

Bàsquet | El CB Cornellà somia aixecar la Lliga Catalana LEB Plata

El conjunt de Mateo Rubio es juga divendres 1 d'octubre el títol, a casa, al Parc Esportiu Llobregat i contra el CB Mollet. El CB Cornellà té quatre Lligues Catalanes EBA, però cap de LEB Plata. No ho tindrà fàcil davant d'un rival que s'ha reforçat molt bé, amb Gilbert Thomas Jr com a cirereta final.

La mirada propera de Xavier Bertral

» És fotògraf i membre de la junta del Basket Almeda, campió de la Lliga Catalana LF2
 » "La meva única obsessió és que les imatges expliquin una història", confessa el retratista

Toni Delgado
ALMEDA

Xavier Bertral (Barcelona, 1970) és un fotògraf amb una mirada propera que intenta ser invisible a l'escena. "En un partit no vull molestar ningú perquè no soc especial per portar una càmera a la mà. La meva única obsessió és que les imatges expliquin una història", descriu el retratista d'un Basket Almeda que el passat 26 de setembre, a Ripollet, va proclamar-se campió per primer cop de la Lliga Catalana LF2 contra el Bàsquet Femení Viladecans.

"No sabia si guanyaríem o no, però no vaig patir perquè l'equip va jugar molt bé. És un grup molt equilibrat i Carlota Díaz-Guerra, que acaba de pujar al sènior, va estar sensacional. És molt difícil d'aturar", confessa el fotògraf, "cornellanenc d'adopció" des

que va néixer la seva filla, l'Emma, cornellanenca.

Emma Bertral juga a l'infantil negre del Basket Almeda, però al pavelló el seu pare s'oblida del vincle que els uneix i se centra a captar emocions i jugades. L'entrevistat té una àmplia experiència com a fotoperiodista esportiu al diari Avui i a l'Agència EFE.

L'ADN

Quan l'equip ataca, Bertral fa fotos, i quan defensa, anima. "M'encanta la intensitat del Basket Almeda, que és el meu ADN, i m'emociona veure com lluita i ho viu la banqueta. És com si les 12 o 13 jugadores juguessin alhora", confessa el retratista, vocal i responsable de comunicació de la junta del club. És també el cap de fotografia del diari ARA, on segueixen una premissa: "Les imatges han de tenir el mateix rigor que els textos, i això no sempre passa als mitjans".

Xavier Bertral, amb la seva càmera, al Pavelló Almeda. Foto: Basket Almeda

Malgrat que la feina no li permeti anar a tots els partits del primer equip, la temporada passada, que va ser sense públic per la pandèmia, va multiplicar-se com va poder. "Per part de

l'equip percebia que les fotos eren més importants que mai perquè es visibilitzés el seu esforç", confessa Bertral. "A vegades les jugadores que em coneixen més em miren i somri-

uen. Saben que al vespre els enviaré les fotos, que circularan pels grups de WhatsApp i les xarxes socials", conclou, orgullós i emocionat, el retratista de la mirada propera.

**OBRIM LA
 FINESTRA
 A LA
 INFORMACIÓ
 MÉS PROPERA**

- La premsa de proximitat informa, integra, dinamitza i cohesiona la comunitat.
- El periodisme és la millor garantia davant les falses notícies. Sense mitjans, la societat s'empobreix i és menys plural, participativa i s'afebleix la democràcia local.
- Les empreses i sobretot les administracions públiques han de prioritzar els mitjans de proximitat com a suport publicitari. Una inversió que sempre retorna.
- Sense publicitat no hi ha mitjans i sense mitjans no hi ha informació veraç i contrastada.

Vicente Ferrer

Transforma la societat en humanitat

OXIGEN PER A L'ÍNDIA

**NECESSITEM EL TEU SUPORT PER
ACONSEGUIR UN GENERADOR D'OXIGEN.**

Aquesta pandèmia no acaba fins que
tothom estigui fora de perill.

DONA

fundacionvicenteferrer.org

900 111 300

#SOSCovidIndia

No t'ho perdís

Foto: Museu del Disseny de Barcelona

Exposició 'Joieres'

El Museu del Disseny de Barcelona va inaugurar el 23 de setembre l'exposició 'Joieres 1965-1990. Entre l'art i el disseny', que es podrà visitar fins al 28 de novembre. Es tracta d'una mostra dedicada a les primeres dones joieres que van treballar a Catalunya a la segona meitat del segle XX i que van contribuir de manera destacada a l'evolució de les joies a partir dels anys 60. L'exposició –comissariada per Imma Jansana i Pilar Vélez– inclou obres de les pioneres Ninon Collet i Mariona Lluch i d'altres artistes, com Marta Breis, Anna Font, Carmen Zulueta i moltes més.

Famosos

És el cantant d'una de les cançons de l'estiu, *Todo de ti*, i ha fet el remix d'un altre èxit que ho ha petat els últims mesos, *Tiroteo*. La carrera de Raúl Alejandro Ocasio (San Juan, Puerto Rico, 1993), més conegut amb el nom artístic de Rauw Alejandro, es troba en el seu moment més àlgid. Però el professional no és l'únic aspecte de la vida de l'artista que va sobre rodes: també està vivint un moment dolç a nivell sentimental. Després de mesos de rumors que el relacionaven amb Rosalía (Sant Esteve Sesrovires, 1993), els dos cantants de moda han confirmat que són parella. Ho han fet coincidint amb l'aniversari de la sesrovirenca, el passat dia 25, publicant diverses fotos i un vídeo a les xarxes socials. Se'ls veu feliços.

La fitxa

QUI ÉS?

R A U W A L E J A N D R O

ÉS FAMÓS PER...

Ser el cantant de moda

El seu 'Todo de ti' és un dels grans èxits de l'any

QUÈ HA FET?

Confirmar la seva relació amb Rosalía

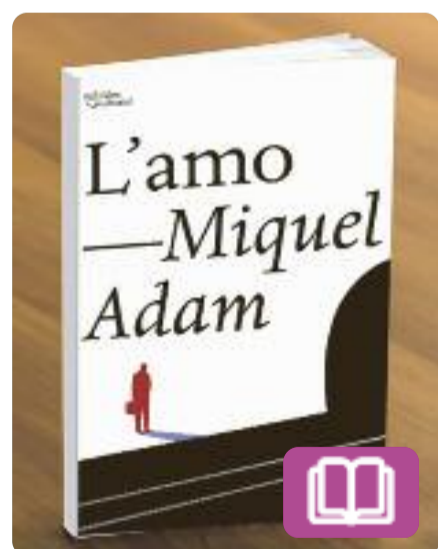
Els cantants han publicat fotos i vídeos que ho deixen clar

A LES XARXES...

Alegria per la parella

Feia temps que els fans esperaven aquesta confirmació

Llibres

L'amo
Miquel Adam

Ludvik Slaby és cap de premsa d'una prestigiosa editorial de Praga, però la seva vida laboral el té angoixat i l'omple de rancúnia. La mecànica inflexible que regeix l'editorial i les complexes relacions amb els altres protagonistes de la història aniran destruint la seva moral fins a portar-lo a una revisió dolorosa del seu amor incondicional pels llibres i la cultura.

Teatre

Disset anys
A. Andreu, B. Artigal i È. Pons

Què passa quan, després de cinc anys, tornes a veure les cares dels qui et coneixien de l'institut? Tots han canviat, però i tu? La vida que us imaginàveu és una realitat? Les preguntes que sorgeixen quan acabes els estudis i t'enfrontes al món professional ens porten a la incertesa, l'ansietat, la nostàlgia i la confusió constant. Al teatre El Maldà de Barcelona.

Música

Flor blanca
David Rosell

El productor David Rosell ha treballat amb grups com Txarango, Els Catarres o Buhos, però ara ha decidit alliberar la seva faceta de cantautor i ha publicat el disc *Flor blanca* (U98 Music). Aquest primer treball en solitari del manresà inclou vuit cançons, entre les quals hi ha *Flor blanca*, que dona nom al disc i que va dedicada a la seva filla.

Pelis i sèries

Maixabel
Icíar Bollain

El marit de Maixabel Lasa, Juan María Jaúregui, és assassinat per ETA l'any 2000. Onze anys més tard, un dels assassins demana parlar amb ella cara a cara a la presó on es troba després d'haver sortit de la banda terrorista. Tot i que no les té totes, i malgrat el dolor que li provoca la situació, Maixabel acaba acceptant-ho. Una història real que arriba a la pantalla gran.

ESTILS DE VIDA

Començar a buscar feina

Foto: Pexels

i JOVENTUT

Buscar feina, i més en temps de pandèmia, pot ser un moment molt angoixant. Si, a més, ets jove i vols entrar per primer cop al mercat laboral, és probable que no sàpigues ni per on començar. Conscient d'això, la Direcció General de Joventut de la Generalitat de Catalunya té una entrada amb el títol 'Per on comencem' al portal Jovecat. En aquesta pàgina hi ha els primers passos que has de seguir si tot just acabes de decidir que vols començar a treballar.

Des de Joventut recorden que el més important al principi és tenir clars els teus objectius, és a dir, saber què busques: tipus de feina, condicions laborals (salari, horari...), àmbit geogràfic, etc. També és molt important l'autoavaluació, analitzar les teves possibilitats i limitacions: formació, experiència, qualitats personals, habilitats, interessos i aficions.

Un cop fet això, cal que et preparis per a la recerca de feina i per a possibles processos de selecció. Precisament, al web de Joventut hi ha eines per elaborar currículums i cartes de presentació i per preparar entrevistes de feina. Per acabar, un últim consell: mantingues una actitud positiva i activa i sigues constant.

Les claus

OBJECTIUS

Has de tenir clar què busques: el tipus de feina, les condicions laborals (salari, horari...), l'àmbit geogràfic, etc.

AUTOAVALUACIÓ

Analitza les teves possibilitats i limitacions: formació, experiència, habilitats, interessos i aficions...

PREPARACIÓ

Elabora un bon currículum i aprèn a preparar entrevistes de feina: Joventut et dona eines per fer-ho

CONSTÀNCIA

Acostuma a ser un procés llarg: intenta mantenir una actitud activa i positiva i sobretot sigues constant

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Obvietat núm. 06
Tens dret a treballar
amb contracte.

Totes les persones tenim dret a una feina digna, regulada i segura, sigui quina sigui la nostra professió, origen, gènere, edat, religió, capacitats o orientació sexual.

dretsobvis.gencat.cat
#dretsobvis

 **Generalitat
de Catalunya**